

Warszawa, dnia 1 października 2020 r.

Poz. 1692

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 28 września 2020 r.

w sprawie opłat nawigacyjnych i stref ich pobierania

Na podstawie art. 130g ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 1378) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) strefy pobierania opłat trasowych;
- 2) kryteria ustalania stref pobierania opłat terminalowych;
- 3) sposób konsultacji stref pobierania opłat terminalowych;
- 4) sposób konsultacji stawek opłat terminalowych oraz szczegółowy zakres informacji dołączanych do wniosku o zatwierdzenie stawek opłat terminalowych;
- 5) procedurę przekazywania i zakres informacji niezbędnych do zatwierdzenia stawek opłat nawigacyjnych;
- 6) sposób ustalania stawek opłat terminalowych nieobjętych zakresem stosowania przepisów, o których mowa w art. 130c ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, w tym kosztów stanowiących podstawę ich ustalenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) instytucji – rozumie się przez to instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia nr 549/2004, wyznaczoną na podstawie art. 127 ust. 2 ustawy;
- 2) okresie odniesienia – rozumie się przez to okres odniesienia, w rozumieniu art. 2 pkt 16 rozporządzenia 2019/317, dla systemu skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej;
- 3) planie skuteczności działania – rozumie się przez to plan, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 549/2004;
- 4) planowanych kosztach terminalowych – rozumie się przez to planowane na dany rok kalendarzowy koszty związane z zapewnianiem terminalowych służb żeglugi powietrznej, w tym koszty realizowania przez Prezesa Urzędu zadań państwowej władzy nadzorującej związanych z nadzorem nad zapewnianiem tych służb, dla strefy pobierania opłat terminalowych nieobjętej przepisami prawa Unii Europejskiej z zakresu Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej;
- 5) Prezesie Urzędu – rozumie się przez to Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. poz. 2257).

- 6) rozporządzeniu nr 549/2004 – rozumie się przez to rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie ramowe) (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 23);
- 7) rozporządzeniu 2019/317 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/317 z dnia 11 lutego 2019 r. ustanawiające system skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz uchylające rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013 (Dz. Urz. UE L 56 z 25.02.2019, str. 1);
- 8) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;
- 9) zrealizowanych kosztach terminalowych – rozumie się przez to wykonane w danym roku kalendarzowym koszty związane z zapewnianiem terminalowych służb żeglugi powietrznej, w tym koszty realizowania przez Prezesa Urzędu zadań państwowej władzy nadzorującej związanych z nadzorem nad zapewnianiem tych służb, dla strefy pobierania opłat terminalowych nieobjętej przepisami prawa Unii Europejskiej z zakresu Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, które są ustalane na podstawie zatwierdzonych sprawozdań finansowych instytucji.

§ 3. 1. Strefę pobierania opłat trasowych stanowi FIR Warszawa, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 121 ust. 5 pkt 1 ustawy.

2. Jeżeli na podstawie wiążącej Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowej dotyczącej utworzenia funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, w rozumieniu art. 2 pkt 25 rozporządzenia nr 549/2004, ustalono inną niż określona w ust. 1 strefę pobierania opłat trasowych, strefa ta stanowi strefę pobierania opłat trasowych.

§ 4. Przy ustalaniu strefy pobierania opłat terminalowych, o której mowa w art. 130c ust. 1 ustawy, uwzględnia się również następujące kryteria:

- 1) na lotniskach, które mają zostać objęte strefą, służby ruchu lotniczego zapewnia co najmniej jedna instytucja wspólna dla tych lotnisk;
- 2) lotniska, które mają zostać objęte strefą, charakteryzują się zbliżonym rodzajem i zakresem zapewnianych służb żeglugi powietrznej;
- 3) służby żeglugi powietrznej, które będą zapewniane na:
 - a) lotnisku, które ma zostać objęte strefą, albo
 - b) lotniskach, które mają zostać objęte strefą– są uwzględnione w planie skuteczności działania albo w pracach nad projektem tego planu, obejmującego okres, na który ustala się strefę.

§ 5. 1. Konsultacje w sprawie strefy pobierania opłat terminalowych, o której mowa w art. 130c ust. 1 ustawy, rozpoczynają się nie później niż na miesiąc przed terminem złożenia wniosku, o którym mowa w art. 130c ust. 2 ustawy.

2. W ramach konsultacji instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130c ust. 2 ustawy, przekazuje przedstawicielom użytkowników przestrzeni powietrznej informacje obejmujące:

- 1) wykaz lotnisk, które mają zostać objęte strefą pobierania opłat terminalowych;
- 2) planowany okres obowiązywania strefy pobierania opłat terminalowych;
- 3) wstępne podstawy kosztowe opłat terminalowych, prognozę ruchu terminalowego dla strefy pobierania opłat terminalowych wyrażoną w terminalowych jednostkach usługowych oraz wstępną wysokość stawki opłaty terminalowej;
- 4) uzasadnienie spełnienia warunków i kryteriów ustalenia strefy pobierania opłat terminalowych.

3. Instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130c ust. 2 ustawy, wyznacza przedstawicielom użytkowników przestrzeni powietrznej termin na przedstawianie opinii i uwag do informacji, o których mowa w ust. 2, który nie może być krótszy niż 2 tygodnie od dnia przekazania tych informacji.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 174 z 04.07.2007, str. 26 oraz Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 34.

4. W trakcie konsultacji instytucje biorące udział w konsultacjach oraz Prezes Urzędu udzielają niezbędnych wyjaśnień i odpowiadają na pytania przedstawicieli użytkowników przestrzeni powietrznej dotyczące przedmiotu prowadzonych konsultacji.

5. Na wniosek co najmniej jednego przedstawiciela użytkowników przestrzeni powietrznej, złożony w terminie 7 dni od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 2, instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130c ust. 2 ustawy, w ramach prowadzonych konsultacji organizuje spotkanie konsultacyjne.

§ 6. Przy ustalaniu strefy pobierania opłat terminalowych, o której mowa w art. 130e ust. 1, uwzględnia się również kryteria określone w § 4 pkt 1 i 2.

§ 7. Do konsultacji w sprawie strefy pobierania opłat terminalowych, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy, przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. W celu zatwierdzenia stawek opłat trasowych na kolejny rok kalendarzowy, instytucja przekazuje Prezesowi Urzędu:

- 1) wypełnione, w zakresie swojej właściwości, dla danego roku kalendarzowego oraz poprzedzających i kolejnych lat kalendarzowych danego okresu odniesienia, tabele sprawozdawcze oraz informacje uzupełniające, o których mowa w załącznikach VII i IX do rozporządzenia 2019/317, w terminie do dnia 20 maja roku poprzedzającego rok, dla którego stawki te są ustalane;
- 2) sprawozdanie finansowe obejmujące rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym sprawozdanie jest przekazywane, aktualne na dzień przekazania sprawozdania, wraz z informacją, czy zostało ono zatwierdzone, a w przypadku gdy rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym – wyniki finansowe obejmujące rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym wyniki są przekazywane;
- 3) sprawozdanie z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w pkt 2, sporządzone przez biegłego rewidenta – w przypadku gdy instytucja jest zobowiązana do jego sporządzania i posiada już takie sprawozdanie z badania.

2. Prezes Urzędu może żądać przedstawienia przez instytucję dodatkowych informacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia 2019/317.

3. Prezes Urzędu przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiej Organizacji do Spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) podstawy kosztowe opłat trasowych, w formie tabel sprawozdawczych wraz z informacjami uzupełniającymi, zgodnie z art. 24 ust. 4 i art. 29 ust. 2 rozporządzenia 2019/317.

4. W przypadku gdy w zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym zmiana wartości względem wartości wskazanych w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, skutkuje zmianą podstaw kosztowych opłat trasowych, instytucja przekazuje Prezesowi Urzędu skorygowane tabele sprawozdawcze oraz informacje uzupełniające, o których mowa w załącznikach VII i IX do rozporządzenia 2019/317, wraz z opisem przyczyn zmian wartości i odniesieniem do odpowiednich pozycji sprawozdania finansowego, w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 29 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 2019/317, instytucja przekazuje Prezesowi Urzędu skorygowane tabele sprawozdawcze oraz informacje uzupełniające, o których mowa w załącznikach VII i IX do rozporządzenia 2019/317, w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez instytucję informacji od Prezesa Urzędu o powiadomieniu Komisji Europejskiej. Informacje są przekazywane przez Prezesa Urzędu w formie pisemnej w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 9. 1. W celu zatwierdzenia stawek opłat terminalowych, o których mowa w art. 130d ust. 1 ustawy, instytucja przekazuje Prezesowi Urzędu wypełnione, w zakresie swojej właściwości, dla danego roku kalendarzowego oraz poprzedzających i kolejnych lat kalendarzowych danego okresu odniesienia, tabele sprawozdawcze oraz informacje uzupełniające, o których mowa w załącznikach VII i IX do rozporządzenia 2019/317.

2. Tabele sprawozdawcze oraz informacje uzupełniające, o których mowa w załącznikach VII i IX do rozporządzenia 2019/317, są przekazywane Prezesowi Urzędu wraz z dokumentami i w terminach, o których mowa w § 8 ust. 1. Przepisy § 8 ust. 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130d ust. 2 ustawy, w terminie do dnia 15 października roku poprzedzającego rok kalendarzowy, dla którego są ustalane stawki opłat terminalowych, o których mowa w art. 130d ust. 1 ustawy, składa wniosek o zatwierdzenie tych stawek, do którego dołącza informacje, o których mowa w art. 130d ust. 3 ustawy, zgodne z tabelami sprawozdawczymi opłat terminalowych oraz informacjami uzupełniającymi przekazanymi na podstawie § 9, a w przypadku występowania rozbieżności – dodatkowe wyjaśnienia oraz uzasadnienie dla wprowadzonych zmian.

2. W celu złożenia kompletnego wniosku instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130d ust. 2 ustawy, może występować do pozostałych podmiotów, których koszty są uwzględniane w podstawach kosztowych zatwierdzanych stawek, o których mowa w ust. 1, o dodatkowe informacje i wyjaśnienia, wskazując termin na ich przekazanie, pozwalający na przygotowanie materiałów.

3. W przypadku odmowy zatwierdzenia stawek opłat terminalowych instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130d ust. 2 ustawy, do ponownego wniosku o zatwierdzenie stawek opłat terminalowych, o których mowa w art. 130d ust. 1 ustawy, dołącza skorygowane informacje, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie zatwierdzenia stawek opłat terminalowych, chyba że został złożony wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. W przypadku braku zatwierdzenia stawki opłaty terminalowej w terminie określonym w art. 130d ust. 7 zdanie pierwsze ustawy, Prezes Urzędu ustala stawkę z urzędu na podstawie informacji przekazanych przez instytucję, z uwzględnieniem korekt wynikających z przepisów prawa, w szczególności z przepisów ustawy oraz rozporządzenia 2019/317.

§ 11. 1. Konsultacje dotyczące opłat terminalowych, które są częścią konsultacji, o których mowa w art. 130 ust. 1b ustawy, mogą zostać przeprowadzone jednocześnie z konsultacjami, o których mowa w § 5.

2. Na wniosek co najmniej jednego przedstawiciela użytkowników przestrzeni powietrznej w ramach prowadzonych konsultacji organizuje się spotkanie konsultacyjne.

3. W trakcie okresu odniesienia konsultacje, o których mowa w art. 130 ust. 1b ustawy, są prowadzone w odniesieniu do opłat trasowych w ramach wielostronnego systemu opłat trasowych EUROCONTROL zgodnie z przepisami EUROCONTROL dotyczącymi opłat trasowych, wprowadzonymi do stosowania na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 3 ustawy, chyba że:

- 1) przedstawiciele użytkowników przestrzeni powietrznej zwrócą się do Prezesa Urzędu o dodatkowe konsultacje na poziomie krajowym;
- 2) konsultacje są prowadzone w związku z dokonywaną korektą docelowego parametru skuteczności działania albo docelowych parametrów skuteczności działania, która będzie wpływała na stawkę opłat trasowych.

4. Nie później niż 4 tygodnie przed wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminem konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 3, instytucja przekazuje Prezesowi Urzędu informacje, o których mowa w art. 24 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 2019/317, w zakresie dotyczącym działalności tej instytucji. Prezes Urzędu może zażądać od instytucji przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących opłat trasowych, w szczególności wynikających z ustaleń z wcześniejszych konsultacji z przedstawicielami użytkowników przestrzeni powietrznej.

5. W trakcie konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 3, instytucje oraz Prezes Urzędu przedstawiają przedstawicielom użytkowników przestrzeni powietrznej informacje w zakresie swojej działalności, udzielają wszelkich niezbędnych wyjaśnień i odpowiadają na pytania przedstawicieli użytkowników przestrzeni powietrznej.

§ 12. Stawki opłat terminalowych, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, są ustalane corocznie na okres roku kalendarzowego na podstawie planowanych kosztów terminalowych, planowanej liczby terminalowych jednostek usługowych oraz, o ile te dane są dostępne, z uwzględnieniem historycznych danych w zakresie zrealizowanych kosztów terminalowych oraz liczby obsłużonych terminalowych jednostek usługowych.

§ 13. 1. Koszty terminalowe, o których mowa w § 12, stanowią koszty zapewniania terminalowych służb żeglugi powietrznej, o których mowa w art. 130f ust. 2 ustawy, obejmujące:

- 1) służby kontroli lotniska, lotniskowe służby informacji powietrznej, w tym służby doradcze ruchu lotniczego oraz służby ostrzegawcze;
- 2) służby ruchu lotniczego obsługujące przyloty i odloty statków powietrznych w określonej odległości od lotniska, zgodnie z wymogami operacyjnymi dla danego lotniska;

- 3) odpowiednią część kosztów pozostałych służb żeglugi powietrznej, odzwierciedlającą odpowiednio podział między trasowymi służbami żeglugi powietrznej i terminalowymi służbami żeglugi powietrznej;
- 4) koszty realizowania przez Prezesa Urzędu zadań państwowej władzy nadzorującej związanych z nadzorem nad zapewnianiem służb, o których mowa w pkt 1–3.

2. Przy ustalaniu kosztów, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się, że planowane oraz zrealizowane koszty terminalowe:

- 1) stanowią koszty ponoszone w związku z zapewnianiem terminalowych służb żeglugi powietrznej na rzecz cywilnych użytkowników przestrzeni powietrznej;
- 2) obejmują koszty pośrednie związane z zapewnianiem terminalowych służb żeglugi powietrznej, w tym koszty administracji;
- 3) obejmują koszty ponoszone przez Prezesa Urzędu w związku ze sprawowanym nadzorem nad instytucją zapewniającą terminalowe służby żeglugi powietrznej, której te koszty dotyczą;
- 4) są przypisywane w przejrzysty sposób do stref pobierania opłat nawigacyjnych, w odniesieniu do których są one ponoszone.

3. Koszty terminalowe, o których mowa w § 12, są dzielone na określone rodzaje. Szczegółowy zakres kosztów terminalowych według rodzaju określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Koszty terminalowe, o których mowa w § 12, są dzielone między służby żeglugi powietrznej na koszty zarządzania ruchem lotniczym, koszty łączności, nawigacji i dozorowania, koszty informacji lotniczej, koszty służb meteorologicznych, koszty poszukiwania i ratownictwa, koszty służb pozostałych oraz koszty nadzoru.

5. Koszty terminalowe, o których mowa w § 12, są pomniejszane o koszty ponoszone na zapewnianie terminalowych służb żeglugi powietrznej lotom zwolnionym z opłat nawigacyjnych, o których mowa w art. 130 ust. 6 ustawy.

6. W przypadku wystąpienia różnicy między zrealizowanymi kosztami terminalowymi skorygowanymi o salda przeniesione z lat ubiegłych a sumą wartości opłat pobranych od użytkowników i dotacji celowej z budżetu państwa na sfinansowanie kosztów związanych z zapewnieniem służb żeglugi powietrznej w przypadku lotów zwolnionych z opłat nawigacyjnych, różnica jest uwzględniana w kalkulacji stawki na rok $n+2$.

§ 14. Stawki opłat terminalowych, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, oraz planowane koszty terminalowe i zrealizowane koszty terminalowe są wyrażone w złotych polskich oraz w wartościach nominalnych.

§ 15. 1. W trakcie konsultacji w zakresie stawek opłat terminalowych, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130f ust. 3 ustawy, przedstawia co najmniej:

- 1) informacje, o których mowa w art. 130f ust. 5 pkt 1–5 ustawy;
- 2) informacje, o których mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) uzasadnienie do proponowanej wysokości stawek opłat terminalowych;
- 4) informacje na temat planowanych inwestycji, w tym wpływu tych inwestycji na proponowaną wysokość stawek opłat terminalowych.

2. W trakcie konsultacji instytucje biorące udział w konsultacjach oraz Prezes Urzędu udzielają niezbędnych wyjaśnień i odpowiadają na pytania przedstawicieli użytkowników przestrzeni powietrznej dotyczące przedmiotu prowadzonych konsultacji.

3. Na wniosek co najmniej jednego przedstawiciela użytkowników przestrzeni powietrznej, złożony w terminie 7 dni od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130f ust. 3 ustawy, w ramach prowadzonych konsultacji organizuje spotkanie konsultacyjne.

4. W przypadku podjęcia przez instytucję zapewniającą służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130f ust. 3 ustawy, czynności, o których mowa w art. 130f ust. 9 ustawy, podmiot, do którego zwrócono się, w terminie 3 tygodni od dnia otrzymania żądania, przekazuje informacje, o których mowa w art. 130f ust. 5 pkt 1–5 ustawy, w tabelach sprawozdawczych określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, a także informacje na temat planowanych inwestycji, w tym wpływu tych inwestycji na wysokość planowanych kosztów.

§ 16. 1. Instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130f ust. 3 ustawy, w terminie do dnia 15 października roku poprzedzającego rok, dla którego są ustalane stawki opłat terminalowych, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, składa wniosek o zatwierdzenie tych stawek, do którego dołącza:

- 1) informacje, o których mowa w art. 130f ust. 5 pkt 1–5 ustawy, w tabelach sprawozdawczych określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) informacje, o których mowa w art. 130f ust. 5 pkt 6 i 7 ustawy;
- 3) elementy planu biznesowego instytucji, o którym mowa w podczęści D załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej (UE) 2017/373 z dnia 1 marca 2017 r. ustanawiającego wspólne wymogi dotyczące instytucji zapewniających zarządzanie ruchem lotniczym/służby żeglugi powietrznej i inne funkcje sieciowe zarządzania ruchem lotniczym oraz nadzoru nad nimi, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 482/2008, rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1034/2011, (UE) nr 1035/2011 i (UE) 2016/1377 oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 677/2011 (Dz. Urz. UE L 62 z 08.03.2017, str. 1, z późn. zm.³⁾), dotyczące efektywności kosztowej i prognoz finansowych;
- 4) informacje, o których mowa w § 15 ust. 4, oraz inne informacje pozyskane zgodnie z art. 130f ust. 8 ustawy;
- 5) informacje na temat kosztów Urzędu Lotnictwa Cywilnego związanych z nadzorem Prezesa Urzędu nad służbami żeglugi powietrznej objętymi opłatami terminalowymi, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, oraz instytucji, które będą zapewniały służby żeglugi powietrznej objęte tymi opłatami terminalowymi, przedstawione w tabelach sprawozdawczych określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. W celu złożenia kompletnego wniosku instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego, o której mowa w art. 130f ust. 3 ustawy, może występować do pozostałych podmiotów, których koszty są uwzględniane w podstawach kosztowych zatwierdzanych stawek opłat terminalowych, o dodatkowe informacje i wyjaśnienia, wskazując termin na ich przekazanie.

3. W przypadku odmowy zatwierdzenia stawek opłat terminalowych, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, instytucja, o której mowa w art. 130f ust. 3 ustawy, do ponownego wniosku o zatwierdzenie stawek opłat terminalowych, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, dołącza zaktualizowane informacje, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie zatwierdzenia stawek opłat terminalowych, chyba że został złożony wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. W przypadku braku zatwierdzenia stawek opłat terminalowych, o których mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, w terminie określonym w art. 130f ust. 11 ustawy, Prezes Urzędu ustala stawki z urzędu na podstawie informacji przekazanych przez instytucję, o której mowa w art. 130f ust. 3 ustawy, z uwzględnieniem korekt wynikających z przepisów prawa, w szczególności z przepisów ustawy oraz niniejszego rozporządzenia.

§ 17. 1. Opłata terminalowa za dany lot w strefie pobierania opłat terminalowych, o której mowa w art. 130e ust. 1 ustawy, stanowi iloczyn stawki opłaty terminalowej, o której mowa w art. 130f ust. 1 ustawy, ustalonej dla danej strefy pobierania opłat terminalowych i terminalowych jednostek usługowych dla danego lotu. Do celów pobierania opłat terminalowych przylot i odlot statku powietrznego traktuje się jako jeden lot. Jednostką obliczeniową jest lot przylatujący, z zastrzeżeniem że opłacie podlega każda próba podejścia do lądowania, z wyłączeniem przypadku ponownego podejścia do lądowania spowodowanego kwestiami bezpieczeństwa wykonywania operacji lotniczych.

2. Sposób obliczania terminalowych jednostek usługowych określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. Od opłat terminalowych, o których mowa w ust. 1, nie udziela się zniżek oraz nie ustala się innych zwolnień niż określone w art. 130 ust. 6 ustawy.

§ 18. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 października 2020 r.⁴⁾

Minister Infrastruktury: *A. Adamczyk*

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 286 z 07.11.2019, str. 31.

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie opłat nawigacyjnych (Dz. U. poz. 619), które zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 235) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik nr 1

SZCZEGÓŁOWY ZAKRES KOSZTÓW TERMINALOWYCH WEDŁUG RODZAJU

1. Do kosztów operacyjnych zalicza się:

- 1) koszty osobowe, które obejmują wynagrodzenia, składki na ubezpieczenia społeczne oraz inne świadczenia na rzecz pracowników;
- 2) koszty amortyzacji, które są ustalane zgodnie z oczekiwanym okresem ekonomicznej użyteczności środka trwałego, przy zastosowaniu metody liniowej, w oparciu o metodę kosztu historycznego;
- 3) pozostałe koszty operacyjne, inne niż koszty wymienione w pkt 1 i 2, które obejmują stratę ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych, aktualizację wartości aktywów niefinansowych oraz inne koszty operacyjne, w tym koszty zakupu usług obcych oraz zużycia materiałów i energii, podatki i opłaty.

2. Koszt kapitału w danym roku oblicza się w odniesieniu do średniej księgowej wartości netto składników majątkowych, z początku i końca tego roku, wykorzystywanych przez instytucje, za które są pobierane opłaty, przy zastosowaniu średniego ważonego kosztu kapitału własnego oraz kapitału obcego.

3. Koszty wyjątkowe obejmują jednorazowe koszty związane z zapewnieniem służb żeglugi powietrznej.

TABELE SPRAWOZDAWCZE

TABELA 1. KOSZTY CAŁKOWITE

Lp.		(n-4) Wykonanie	(n-3) Wykonanie	(n-2) Wykonanie	(n-1) Prognoza wykonania	(n) Prognoza
1	Koszty osobowe					
2	Pozostała część kosztów operacyjnych					
3	Amortyzacja					
4	Koszt kapitału					
5	Koszty wyjątkowe					
6	Koszty całkowite (suma poz. 1-5)					
7	Zarządzanie ruchem lotniczym					
8	Łączność, nawigacja i dozоровanie					
9	Poszukiwanie i ratownictwo					
10	Informacja lotnicza					
11	Służby meteorologiczne					
12	Koszty nadzoru					
13	Koszty pozostałych służb					
14	Koszty całkowite (suma poz. 7-13)					

(n) Rok, na który jest ustalana stawka opłaty terminalowej.

TABELA 2. OBLICZANIE STAWKI

	(n-4) Wykonanie	(n-3) Wykonanie	(n-2) Wykonanie	(n-1) Prognoza wykonania	(n) Prognoza
Koszty całkowite (1)					
Koszty lotów objętych zwolnieniem z opłat nawigacyjnych					
Koszty lotów wykonywanych zgodnie z przepisami dla lotów z widocznością (VFR – Visual Flight Rules) objętych zwolnieniem z opłat nawigacyjnych					
Koszty lotów wykonywanych zgodnie z przepisami dla lotów według wskazań przyrządów (IFR – Instrument Flight Rules) objętych zwolnieniem z opłat nawigacyjnych					
Saldo przeniesione na dany rok (n)					
Koszty objęte opłatami					
Jednostki usługowe ogółem (IFR – Instrument Flight Rules)					
Jednostki usługowe objęte opłatami (IFR – Instrument Flight Rules)					
Stawka (2)					

- (n) Rok, na który jest ustalana stawka opłaty terminalowej.
- (1) Suma wszystkich kosztów całkowitych wykazanych w tabeli 1, przypisanych do danej strefy pobierania opłat terminalowych.
- (2) Iloraz planowanych kosztów objętych opłatami oraz planowanych jednostek usługowych objętych opłatami.

TABELA 3. ROZLICZENIE KOSZTÓW

	(n-4) Wykonanie	(n-3) Wykonanie	(n-2) Wykonanie	(n-1) Prognoza wykonania	(n) Prognoza
Saldo przeniesione z lat ubiegłych					
Opłaty pobrane od użytkowników					
Zrealizowane koszty terminalowe					
Zrealizowane koszty lotów objętych zwolnieniem					
Saldo przeniesione na kolejne lata (n)					

(n) Rok, na który jest ustalana stawka opłaty terminalowej.

INFORMACJE DODATKOWE DO TABELI 1

Wraz z tabelą 1 instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego przekazuje następujące informacje:

- 1) opis głównych założeń, w oparciu o które określono prognozowane koszty terminalowe dla każdego z rodzajów kosztów;
- 2) opis i wyjaśnienie metody wykorzystywanej dla obliczenia kosztów amortyzacji;
- 3) uzasadnienie dla przyjętej metodologii kosztu kapitału wraz z opisem metodologii.

INFORMACJE DODATKOWE DO TABELI 2

Wraz z tabelą 2 instytucja zapewniająca służby ruchu lotniczego przekazuje następujące informacje:

- 1) opis przychodów z innych źródeł;
- 2) opis i wyjaśnienie sposobu obliczania prognozowanych jednostek usługowych objętych opłatami;
- 3) opis założeń przyjętych do określenia podstawy kosztowej opłat;
- 4) opis alokacji kosztów między:
 - a) obsługę lotów wykonywanych zgodnie z przepisami dla lotów z widocznością (VFR – Visual Flight Rules),
 - b) obsługę lotów wykonywanych zgodnie z przepisami dla lotów według wskazań przyrządów (IFR – Instrument Flight Rules), objętych zwolnieniem z opłat nawigacyjnych,
 - c) obsługę lotów wykonywanych zgodnie z przepisami dla lotów według wskazań przyrządów (IFR – Instrument Flight Rules), nieobjętych zwolnieniem z opłat nawigacyjnych;
- 5) opis przeniesień na rok n.

Uwaga:

Koszty lotów objętych zwolnieniem z opłat nawigacyjnych oblicza się zgodnie z art. 22 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/317 z dnia 11 lutego 2019 r. ustanawiającego system skuteczności działania i opłat w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz uchylającego rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 390/2013 i (UE) nr 391/2013 (Dz. Urz. UE L 56 z 25.02.2019, str. 1).

SPOSÓB OBLICZANIA TERMINALOWYCH JEDNOSTEK USŁUGOWYCH

1. Terminalowa jednostka usługowa jest równa czynnikowi masy dla danego statku powietrznego.

2. Czynniki masy, wyrażony z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, oblicza się jako iloraz uzyskany przez podzielenie przez pięćdziesiąt liczby ton metrycznych, wyrażonej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, stanowiącej maksymalną masę startową danego statku powietrznego podniesiony do potęgi 0,7.

3. Przez maksymalną masę startową danego statku powietrznego należy rozumieć maksymalną masę startową wskazaną w instrukcji użytkowania w locie statku powietrznego (AFM) przedstawionej przez podmiot eksploatujący dany statek powietrzny. Jeżeli wartość ta nie jest znana, stosuje się masę najcięższych znanych statków powietrznych tego samego typu. Jeżeli dany statek powietrzny ma w certyfikacie podanych kilka maksymalnych mas startowych, stosuje się największą z nich.

4. Aktualizacji obliczeń czynnika masy dla poszczególnych statków powietrznych podmiotów eksploatujących dokonuje się co najmniej raz do roku.